

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„K položaju Avstro-Ogerske.“

Pod tem naslovom je prinesla 7. t. m. „Monakvska Allg. Ztg.“ z Dunaja članek, ki je osnovan jako premeteno, pa vendar z dovolj očitno namero, da bi se sedanji vladni sistem na Dunaji predrugačil Nemcem, oziroma kapitalistiški stranki levičarskih Nemcev v prid. V skokih prehaja člankar od državnega gospodarstva do onih narodov, ki gospodujejo sedaj v cesarstvu, od Čehov do desnice v državnem zboru v obče, od armade in financ do — najvišje cesarske hiše, do poslednje tako rekoč z opozorom, da se neka nemška stranka poboljša do sposobnosti za vladno krmilo. V vsej argumentaciji se pa kažejo jedni in isti logični kolobarji, Slovonom na očitno škodo, ko se skušajo odločilni krogi tako rekoč zbegavati, da bi došli s poti sporazumljenja z večino avstrijskega prebivalstva. Zato je naša dolžnost toliko večja, da razkrijemo te kolobarje in zavrtno razloge, ki utegnejo slepiti celo na najvišjih mestih. Najprej pa ob kratkem navedimo dotične stavke iz mišljenega članka.

Člankar se ne boji toliko narodnostnih preprirov, ampak vidi nevarnost za Avstrijo v gospodarskih in finančnih razmerah. „V slepem narodnostnem prepriro se pogostoma prezirajo te razmere, ali posledice ne morejo nikakor izostati.“

Potem pravi, da gospodujejo zdaj v cesarstvu Poljaki in Madjarji, in tako se godi, da drugi plačujejo davke, drugi pa določujejo davke in razmere, katere uplivajo na davkoplačevalce. Tukaj pa je težišče, kjer upliva narodnostna politika na sedanost in bodočnost cesarstva.

Na to pristavlja, da v narodnostnih vprašanjih seveda že izhaja, ker ji je možno deliti (t. j. cepiti) in vladati, ali v gmotnih rečeh je taka umetnost brez moči.

Dualizem je člankarju nedotakljiva, kot stalno določena oblika; Cislitavija pa mu je razjedena, in „sedanja večina (sc. drž. zbora), to se je pokazalo dovolj, ne bo mogla biti nasproti Ogerski nikdar krotilka („moderator“). In pri tem hrepeni še, da bi razvila nadaljuje male „Ogerske“; češka krona, ki jo je pripoznal princ Liechtenstein — kaj je družega kot država, ki ima nastati? Da prenaša ce-

sarstvo jedno Ogersko, to se je pokazalo skoz stoletja — šlo je večkrat težavno, ali šlo je vendar — ali dve Ogerski iste vrste ne strpi monarhija že zaradi tega ne, ker dve Ogerski, jedna madjarska in jedna slovanska, bi se ne trpeli mej seboj. K temu bi pripomogel tudi upliv od zunanaj, kolikor bi bilo potreba. V resnici, kakor je že zdavno rekel duhovit možak tri državne polovice bi bilo preveč celo za Avstrijo.“

„V Avstriji sta trdna stebra vojna in finance, ako tipljejo narodnosti po armadi, potem gori.“ Finance so manj varne, pa prevažni živelj, ki ga ni prezirati.

Potem sklepa: „Nemci v Avstriji spadajo na stran avstrijske dinastije. To je modrosti poslednji konec in ob jednem ključ do položaja (situacije).“

Toliko iz vsega članka, kateremu se vidi, da bi rad ustavil politiko Taaffejeve vlade, in da bi jo rad zamenil s politiko nemško-avstrijskega klub. Članek je gotovo zaradi tega ravno zdaj objavljen.

Pisec članka obsojuje gospodstvo Poljakov in Madjarjev, ker ta dva naroda spravljata cesarstvo v gospodarsko in finančno nevarnost. Onadva določujeta davke, ne kakor bi koristilo državni skupnosti, ampak kakor je ravno njima v prid. Kljub temu nima člankar poguma, da bi spodbudil avstrijske narode, z namenom, da bi izpodkopali dualizem. Madjarji so mu nedotakljivi, čeravno pripoznava, da cesarstvo z veliko težavo prenaša svoj razkroj na dve polovici.

V gospodstvu Poljakov vidi tudi nesrečo za tostransko polovico, nikakor pa ne graja onih liberalnih Nemcev, ki so pripomogli, da imajo Poljaki vsaj na videz odločilno besedo, in še ne zine o tem, da hočejo iste liberalci Galicijo popolnoma odcepiti od Cislitavije. Da bi Čehi dobili večjo samostojnost, to mu je preveč; da bi se pa Poljaki odtrgali, o tem pa popolnoma molči, dasi je očitno, da bi tak razkroj spravil Avstrijo v največjo nevarnost.

Madjarjem se je dovolilo razcepljenje cesarstva, ne da bi žugale zunanje države Avstriji zaradi tega; Čehi pa ne smejo doseči primerne sa-

mostojnosti; drugače bi se takoj utikale druge zunanje vlasti v notranje zadeve avstrijske.

Kdo so te vlasti? Slovanska gotovo ne nobena, ker ni misliti, da bi Slovani Slovonom ne privoščili potrebnega jim varstva za bodočnost. Ostaja torej samo Velikonemčija, gotovo! O tej vedo Čehi in drugi avstrijski narodi, da ji je namen, Slovane naše države slabiti od severa do juga. Zakaj pa ne žuga ista Velikonemčija Madjarjem? Zato ne, da se toliko laže oslabe Slovani tu in tam. Zakaj ne žuga Velikonemčija liberalnim Nemcem avstrijskim, ki hrepené po odcepljenji Galicije? Zato, da bi toliko lažje poteptali ostale in razkrojene Slovane.

Člankar sam pripoznava, da načelo avstrijske vlade glede na narodnosti je: deljenje ali cepljenje narodov. Torej Slovani avstrijskega cesarstva se uničijo najlažje prvič s tem, da se razkroje na razne skupine, v katerih gospodujejo Neslovani, drugič, da se v istem političnem okvirju cepijo od slučaja do slučaja. Poslednje se godi v Cislitaviji. Poljakom se je podelila nekaka nadmoč, ki pa je v korenini fiktivna ali brez podlage. Ravno vsled tega, ker nimajo Poljaki trdnih tal v prebivalstvu, katero zastopajo po svoje, so omahljivi in v vednem strahu, da se jim ista tla izpodmaknejo. Zato pa jih suče vsakatera vlada, kakor se zdi njej primerno. Ne Poljaki, ampak vlade ravnajo s Poljaki, kakor one hočejo. Oni nemški liberalci, ki so dali Poljakom fiktivno gospodstvo, so dobro vedeli, da jim utegnejo Poljaki služiti kot sredstvo za namen, kot dobro orodje, katero je možno rabiti zdaj proti levi, zdaj proti desni; samo da nemški liberalci so se bili preračunili v tem, ker so mislili, da bodo vedno ostali na krmilu, in da bodo vedno rabili Poljake proti desni. Ravno za to, ker so se bili ušteli, hočejo zdaj še korak naprej in Galicijo popolnoma odtrgati. S tem mislijo dati Čehom in Slovencem smrtni udarec.

(Konec prih.)

Državna obrtna šola v Gradci.

V Gradci 22. julija. [Izv. dop.]

Nedosegljiv dobrotnik za štajersko deželo bil je — kakor obče znano — pokojni nadvojvoda Ivan, ki je živel jedino le za svoje Štajerce, ka-

LISTEK.

Tri slike.

(Ruski spisal I. S. Turgenjev, prevel Osamélec.)

(Dalje.)

— Povejte mi, Pavel Afanasjevič, rekel je najedenkrat Vasilij: — mislite li kmalu napraviti poroko?

— Jaz? . . . kmalu . . . končno . . . jaz, s svoje strani . . . sicer kakor vi in vaša sestra . . . jaz, s svoje strani pripravljen sem makari jutri.

— Krasno, krasno. Vi ste jako nestrpljiv človek, Pavel Afanasjevič.

— Kako to?

— Čujte, omenil je Vasilij Ivanovič ustavaje: — jaz vem vse; vi me razumete in jaz vam zapovedujem, da se že jutri brez odlašanja oženite z Olgo!

— Dovolite, dovolite, sicer, dejal je Rogacev, nepremaknivši se z mesta: — vi mi zapovedujete? jaz sem sam prosil Olgine roke in ničesar ni ni treba zapovedovati . . . v resnici, Vasilij Ivanovič, jaz vas ne razumem.

— Ne razumeš?

— Ne, res ne razumem.

— Ali se mi zavežeš, da se boš z njo oženil že jutri?

— A prosim vas, Vasilij Ivanovič . . . ali niste vi sami večkrat odložili najino poroko? Brez vas bi se bila že davno vršila. Tudi sedaj se ne mislim braniti, kaj vendar pomenijo vaše grožnje, vaša sedanja zahtevanja?

Pavel Afanasjevič otrl si je pot s lica.

— Ali se mi zavežeš z besedo, govori: da ali ne? ponovil je polagoma Vasilij.

— Izvolite . . . zavežem se . . . a . . .

— Dobro. Zapomni si . . . Ona pa je vse priznala.

— Kdo je priznal?

— Olga Ivanovna.

— A kaj je priznala?

— Čemu se hlinite pred mano, Pavel Afanasjevič? Saj vam vendar nesem tuj?

— V čem se hlinim? jaz vas ne razumem, ne razumem, gotovo ne razumem. Kaj bi bila mogla Olga priznati?

— Kaj? Postali ste mi nadležni. Znano je, kaj.

— Naj me strela ubije . . .

— Ne, jaz te bom ubil — ako se ne poročiš z njo . . . razumeš?

— Kako! . . . Pavel Afanasjevič skočil je po konci ter obstal pred Vasilijem: Olga Ivanovna . . . vi pravite . . .

— Okreten si, bratec, okreter, priznavam, — smehljaje poteptal ga je Vasilij po rami: dasi si na videz ponižen . . .

— Bog, moj Bog . . . Vi me bodete pripravili ob um . . . kaj hočete reči, govorite za Boga! Vasilij nagnil se je k njemu ter mu zašepetal nekaj na uho.

Rogačev je vskriknil.

— Kaj? — jaz? . . .

Vasilij zateptal je z nogo.

— Olga Ivanovna? Olga? . . .

— Da . . . vaša nevesta . . .

— Moja nevesta . . . Vasilij Ivanovič . . . ona . . . ona . . . jaz je niti poznati nečem več, zakričal je Pavel Afanasjevič. — Bog bodi z njo! Kaj mislite da sem jaz? Ogoljufati mene — mene ogoljufati . . . Olga Ivanova, ali se vam ne zdi greh, ali vas ne teži vest . . . (Solze zalile so mu oko.) — Hvala vam, Vasilij Ivanovič, hvala vam . . . Jaz pa je

terim je ustanovil slayni tehniški zavod Ivanišče (Joaneum), kmetijsko društvo in obrtno društvo in dr.; poslednje je bilo utemeljeno leta 1838. Razvijalo se je le počasi in po malem. Imelo je namen spodbujati k napredku v obrtniji, zbirati dobre, zanimive stare in nove obrtne izdelke ter s poukom pospeševati obrt in rokodelstvo. Obrtno društvo je pospeševalo tudi umetnost; seveda, kajti obrt in umetnost sta združeni sestri. Do leta 1865. je bilo društvo obrtno-umeteljno društvo, dokler se vsled raztegnjenega delokroga društvo ni razcepilo na dvoje krepkih panog: v obrtno društvo in umeteljno-industrijsko društvo.

Za obrtniški pouk rokodelskih učencev in pomočnikov se veliko let nihče brigal ni, niti država niti občina. V Gradci sta se za to najprvo pobrinili omenjeni društvi, ki sta iz svojih, začetkoma skromnih sredstev podpirali nedeljske in večerne obrtniške šole, učence in učitelje; poslednjim se je pa v letih 1860—1870 dajala kaj pičila odškodnina, in šolski uspehi neso bili dolgo časa nič kaj posebnega. Možje pa, ki so bili pri tem društvu udeleženi, neso mirovali, da so v letih 1870—1875 nabrali toliko denarnih sredstev, da so ustanovili pod naslovom „štajerske obrtne šole“ krepko obrtno učilnico, ki je imela že strokovno izobražene učiteljske moči s primernimi plačami. Treba je bilo samo še potrebnega poslopja. V tej točki sta imeli obrtno-umeteljni društvi neizmerne neprilike. Do prostora, kjer sta začeli zidati obrtniško učilnico, imelo je strelsko društvo uknjižene pravice, katerih dolgo ni hotelo popustiti. Vendar sta društvi neprenehoma zidali in prosili podpor pri občini, pri deželi in državi. Z velikim naporom sta vse dosegli. Graško mesto je dalo čez 100.000 gl., nekaj dežela, veliko tudi država, ki je prevzela zlasti učiteljske plače in druge dotacije.

Ko se je na ta način zasebna „štajerska obrtna šola“ okrepčala, prevzela jo je država popolno v svojo last in upravo.

Bilo je to leta 1876 — torej praznuje ta zavod, ki je namenjen vsem notranje-avstrijskim deželam, letos svojo desetletnico. Pa je lahko tudi ponosen na svoje uspehe. V prvem letu je zavod štel le 58 vsakdanjih učencev (vsaj po zimi) in 161 nedeljskih ter večernih obiskovalcev, skupaj samo 219. Letos je štela učilnica 379 vsakdanjevcv in 403 nedeljske in večerne učence, skupaj tedaj že 782. V prvem letu je bilo le 12 učiteljskih oseb, letos pa že 38. Po zimi se je takrat v vseh oddelkih poučevalo 153 ur na teden, letos pa 614. V desetih letih je hodilo v to šolo okoli 1000 učencev vsakdanjih, pa okoli 2000 nedeljskih.

Pravih strokovnih učencev, ki so se kot mojstri (stavbinski, mizarški, ključničarski itd.) izurili in izučili v 10 letih, bilo je 142. (Obrtniška postava daje izsolanim učencem to lepo prednost, da lahko takoj samostojni mojstri postanejo, ne da bi jim treba bilo služiti kake 4 leta kot učenci in 2 leti kot pomočniki.)

Res se izučijo praktično in teoretično mladeniči na tej šoli kaj dobro; dosta boljše kakor pri marsikaterem mojstru, kateri ali nema dobro ure-

sedaj niti poznati nečem! nečem! nečem! in ne govorite... Ah, moj oče — kaj sem doživel!... Dobro, dobro!

— Treba se vam je obnašati kakor otroku, opomnil je hladnokrvno Vasilij Ivanovič. — Zpomnite si, zavezali ste se mi z besedo: jutri je poroka.

— Ne, tega ne bo! Dosti, Vasilij Ivanovič, drugič vas vprašam — kaj mislite, da sem jaz? velika čast zame, ponižno se zahvaljujem. Oprostite! — Kakor hočete! dejal je Vasilij — Vzemite meč!

Kaj meč... čemu meč?

Čemu? Lejte čemu!

Vasilij potegnil je svoj francoski, tenki, gibki meč ter ga na lahno zvil ob tla.

— Vi se hočete... z menoj... boriti...

— Tako je.

— No, Vasilij Ivanovič, oprostite, mislite se v mojem položaji! Kako morem pač jaz, sodite sami, za tem, kar ste mi povedali... jaz sem časten človek, Vasilij Ivanovič, jaz sem dvorjan.

— Vi ste dvorjan, vi ste časten človek, — torej izvolite se z menoj boriti!

— Vasilij Ivanovič!

— Zdi se mi, da se bojite, gospod Rogačev. (Konec prib.)

jene delavnice ali pa porablja svoje ljudi za neobrtne opravke. Ljudstvo je začelo že ceniti ta zavod. Poprašuje po izsolanih gojencih, pošilja se rado v šolo svojo mladino, v vsakdanjo in nedeljsko; veliki obrtniki in tovarnarji pa stopajo že v zvezo z učitelji obrtne šole, ki jim dajejo nasvete za finejši okus pri njihovih izdelkih. Šola ima te oddelke: 1. stavbinski oddelek, (za stavbarije, (zidarje), tesarje, stavbinske mizarje, ključarje, kamnoseke); 2. umeteljno-obrtni oddelek (za modelirje in keramiške malarje, t. j. za izdelovalce lončenine, mizarje, strugarje, rezlarje, umetne kovače, graverje in dr.) in 3. obrtne nadaljevalne tečaje, ki so bili prej v zvezi z raznimi ljudskimi šolami, a so zdaj pod vodstvom obrtne učilnice, kateri učitelji imajo poglavitne nauke (osobito risanje) tudi v teh nedeljskih in večernih tečajih, v katere hodijo največ rokodelski učenci ali pomočniki. Država spremlja razvijanje obrtnih šol z vso pozornostjo; o naučnem ministerstvu ima poseben oddelek to šolsko stroko v svoji oskrbi in izdaja poseben uraden list o njem. Šole se marljivo nadzorujejo po članih najvišjega naučnega vodstva in učiteljem se daje o počitnicah prilika, da se v svoji stroki s potovanjem po daljnem svetu izobrazujejo. Dalje se dá učiteljem tudi ta prilika, ali bolje rečeno, gleda se na to, da učitelji po privatnem potu stopajo v zvezo z velikimi obrtniki, kojim dajejo navode v njihovih strokah, jim delajo načrte, slike in dr. Kolikor človek predvidi iz uradnih poročil državne obrtne šole in posname iz osebnega občevanja, so učitelji večinoma kaj izobražene moči. Mej njimi so arhitekti, profesorji, malarji, kiparji, inženjerji in možje, ki so dovršili visoke šole. Za umetna ženska dela, za umetno vezanje nastavljeni sta učiteljici, ki sta se izvežbali v umetelnem muzeji na Dunaji, in ki sta seveda dobro izobraženi. Za praktična dela rokodelska nastavljenih je 5 mojstrov, seveda jako izobraženih mojstrov, ki uče mizarstvo, strugarstvo, ključničarstvo (stavbinsko in umeteljno ter navadno.)

C. kr. obrtna šola v Gradci je veliko poslopje, v njem so velike učilne sobe, dvorane, kabineti, delavnice itd. Učila ima šola že kaj lepa in draga. Nekateri učenci se uče samo po zimi na pr. stavbarji, zidarji, tesarji, kamnoseki in taki, ki morajo po letu hiše zidati in torej časa nima. Drugi se uče po zimi in po letu, na pr. lončarji, mizarji, strugarji, rezbarji. — Največja dobrota je ta šola za veliko Graško mesto in za bližnjo okolico, kjer mladeniči pri svojih bivajo. Oddaljeni morajo v Gradci plačevati hrano in stanovanje. Dobivajo se sicer podpore. Država daje v ta namen 1800 gld. na leto, nekaj dežela menda, pa morda tudi mesto. Za kranjsko deželo in Ljubljansko mesto je nekaj ustanov (4—5) po 250 gld. ali po 300 gld. Tudi je podporno društvo v Gradci za obrtne učence. To sliko o Graški c. kr. obrtni šoli dovolil sem si za slovensko občinstvo radi tega naslikati, da bi Slovenci vzdihnil: O kdaj bomo imeli mi, mi siromašni Slovenci, ki bi tudi radi svojo malo obrtnijo povzdignili, vsaj v miniaturo tako obrtniško šolo!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 23. julija.

Shod galiških pedagogov v Levovu izrekel se je, da treba v Levovu in Krakovem osnovati obrtni učilnici, preustrojiti učiteljska in ljudske šole na kmetih ter deželno šolsko zakonodajstvo.

Ogerski listi se največ bavijo z afero generala Janskega, ki se je s tem končala, da je Janski postal divizijski poveljnik. „Neues Pester Journal“ misli, da Tisza te stvari ne bode mirno potrpel, pa tudi demisije ne bode dal. Maščeval se bode nad vojaškimi krogi tedaj, ko pride v ogerski zbornici zopet budget na vrsto, kajti tedaj bodo vojaški gospodje Tiszo bolj potrebovali, kakor bode Tiszo njih. Opozicijski listi pa mislijo, da bode vlada skušala to stvar potlačiti, kar bode tem ložje, ker je še dva meseca, predno se snide državni zbor. Tedaj bode vlada lahko odgovorila, ko bi jo kdo interpeloval, da je stvar zastarana. Sicer pa opozicijski listi hudo napadajo Tiszo, ker trpi, da ga tako prezirajo.

Vnanje države.

Naravno je, da razni listi ugibljejo, kaj se bodeta dogovarjala avstrijski minister vnanjih zadev in nemški kancelar v Kissingenu. Ker se je poslednji čas Berolinski dogovor večkrat rušil mislijo nekateri listi, da se bodeta ta dva državnik posvetovala, ali bi ne bilo umestneje, ko bi Avstrija in Nemčija kar prepustili Berolinsko pogodbo svojej osodi. Drugi pa zopet temu ugovar-

jajo, ker bi za mejnarodni pravni red na Balkanu ne bilo nobene podloge, ko bi se zanemari Berolinski dogovor. Naj bode temu tako ali tako, vse-kako se bodeta Bismarck in Kalnoky razgovarjala o orientalnih zadevah, ker se je položaj na vzhodu poslednje mesece jako premenil in se je od tam najbolj bati rušenja miru.

Srbska vlada se na vso moč prizadeva, da bi razkrojila opozicijo, zlasti in da bi tako preprečila, da kedaj Rusiji prijazni liberalci zopet ne pridejo na krmilo. Odlični vodje vladne stranke se pogajajo z radikali, in jim obetajo razne koncesije. Celo kralj sam je jim obetal preembo ustave. Pogajanja pa dosedaj neso imela nobenega uspeha, ker vlada hoče, da bi radikali glasovali za to, da se jej da absolutorij za vojno, ter podpirali njene finančne predloge, zlasti povišanje vojnega budgeta. Radikali neso voljni dati absolutorija za vojno in deželi nakladati novih bremen, če tudi njim obetajo novo ustavo.

„Nord“ oficijozni organ ruske vlade, dokazuje iz zgodovine člana 59 Berolinske pogodbe, da se pravici Rusije, odpraviti svobodno pristanišče v Batumu, ne da ugovarjati. Lord Beaconsfield se je v Berolinu jako prizadeval, da bi Batum ostal Turčiji. Ko pa tega ni mogel doseči, predlagal je mnogo pogojev, pod katerimi naj se odstopi Rusiji. Mej družim je zahteval, da naj se v pogodbi označi Batumsko pristanišče kot „exclusivement commercial“, — izključno trgovsko pristanišče. Knez Gorčakov je pa hotel samo izraz „essentiellement.“ Pri tem so tudi ostalo. Nikdo se pa ni zagovarjal o tem, ali sme Rusija utrditi Batum ali ne. Da sedaj Rusija utrjuje Batum to ni v nasprotju z 59 članom Berolinske pogodbe, ki se glasi: Car ruski izjavlja, da hoče narediti Batum za „esencijelno komercijelno“ (po svojem bistvu trgovsko) svobodno pristanišče. Čim važnejše je pristanišče za trgovino, tem bolj se more zavarovati proti napadom na kopnem in po morji. Havre je po svojem bistvu izključno trgovsko pristanišče, pa je vendar utrjeno. Vsakdo, kdor nalašč ne išče prepira, bode priznal, da se mnenje, kolikor se tiče carine, v osmih letih lahko premeni, ko je pristanišče tačas v gospodarskem oziru že dokaj napredovalo.

Organ grškega ministerskega predsednika „Hora“ objavil je jako pomenljiv članek, o katerem se sodi, da ga je pisal Trikupis sam. Ta članek pravi, da treba pred vsem priznati nevarni položaj grškega naroda. Vse moči dežele morajo energično delovati, da se Grška pripravi za vse slučaje. Na Balkanu je v kratkem pričakovati nov prevrat, in tedaj mora Grška biti pripravljena, da takoj ustvari kak fait accompli. Evropa se je uklonila pred bolgarskimi dovršenimi dejanji, a na pisane pravice Grške se ni ozirala. Naloga Grške je ves narod zjediniti, in vsak rodoljub jo mora podpirati in doprinašati žrtve.

Izgredi v Marziliji na Francoskem bili so precej veliki, kar se vidi iz tega, da so blizu 500 oseb zaprli; 150 so jih izročili sodnji, druge so pa izpustili. Zaprli so pri tej priliki bivšega bataljonskega poveljnika comte des Isnards-a, ki je znan radi svojega monarhističnega mišljenja.

Chamberlain bi se zopet rad sprijaznil z Gladstonom. Pri poslednjih volitvah na Angleškem ni voljenih toliko njegovih pristašev, kakor se je nadejal, zategadelj bi se pa zopet rad približal Gladstonovcem, vsaj tako bi se dalo sklepati iz njegovega govora na nekem shodu volilcev. Chamberlaina pa morda to tudi jezi, da se konservativci tako malo brigajo zanj. Hartingtonu in Göschenu ponujajo sedeže v parlamentu, njemu pa ne. Sicer pa konservativci še vedno obdržijo večino v zbornici, ako bo tudi Chamberlain s svojimi tridesetimi pristaši jim nasprotoval, če jih bodo podpirali Hartingtonovci, katerih je voljenih 46. Osoda konservativne vlade bode tedaj zavisna od Hartingtona.

Dočim v vseh evropskih državah državni dolg hitro narašča, se v zjedinenih državah hitro manjša. V minolem finančnem letu se je državni dolg zmanjšal za 96 milijonov rubljev. Da Amerikanci tako hitro plačujejo dolg, temu je iskati uzroka v tem, da Zjedinjene države nima tako velicih stroškov za vojsko, kakor evropske vevlasti.

Dopisi.

Iz štajerske Sibirije 21. julija. (Brošurica: „Škof dr. Stepischnigg in Celjski opat Wretschko.“) Pod tem naslovom se bode še to jesen v obsegu okoli 100 stranij v 8° dotiskala in sicer zarad obstoječih razmer v neki transilavski tiskarni brošurica, ki bo obelodanila v pravo ocenitev gori imenovanih dveh „mož poštenjakov“ marsikaj, kar je bilo dosihmal skritega. Slovenski izvirnik tiskal se bode v 1000 izvodih, nemški prevod pa v 500 izvodih, ki bodo brezplačno prišli v prvi vrsti na pr. gg. slovenskim duhovnikom, nemški prevod pa nemškemu občinstvu v roke. Svet se bode čudil, da so take razmere mogoče, v prvi vrsti pa bode lavantinsko duhovenstvo spoznalo svojega „pastirja“ iz dogodkov o priliki preganjanja rodoljuba in poštenjaka dr. Gregorca in iz tega, kako se je postopalo in še se postopa pri kompetencijah narodnih duhovnikov. V tožbi opata

Wretschka proti Ivanu Čagrana je vrglo slednjega v prvej vrsti privatno pismo škofa dr. Stepischnigga do opata Wretschka, v katerem pismu se škof opravičuje pri opatu zaradi tega, da je (škof) v Rimu poprašal, če je vsled pravde opata proti Likarju in drugom opat ekskomuniciran ali ne. V tem pismu, katero je prečital opat sam pri obravnavi, imenuje škof katoliške in slovenske liste, ki so o tej ekskomunikaciji pisali, ter to zadevo omenjali, kakor Correspondenzblatt für den Clerus Oesterreich's, Grazer Volksblatt, Südst. Post, Gospodarja in Slovenski Narod . . . „Hetzblätter“ in one može (pač le duhovnike), ki so njega, škofa, interpelovali zaradi Celjskega opata, „Hetzler, welchen ich (škof) die „Mäuler“ stopfen musste“ (ipsissima verba). Konečno zagotavlja v tem pismu škof opata, da pri njem, kar se je pregrešil — ni izgubil kredita.

Da p. n. čitatelji Slovenskega Naroda razumejo, kako je to vse mogoče, objavimo, da se je opat sam izrazil: Wenn mir der Bischof Geschichten macht, so werde ich seine Briefe veröffentlichen, damit die Welt weiss, was er für ein Character ist.

Celjski opat se prav dobro počuti. Radi mladega Brgleza, ki se je speljal 18. septembra 1874 pri St. Andraži v Gradci, akoravno diecezno sodišče v Mariboru celo zadevo pozna, se vendar ni nič zgodilo, tako se tudi o priliki nastavljenja Wretschkote kot Celjskega opata ni niti v Mariboru niti v Gradci in na Dunaji znalo nič o čudnem življenju vojne kaplana Wretschkote. Pač pa je dobil Celjski opat naslov: „Ritter von Brglez“. Wretschko je še infulovan opat, dekan (denunciants crimina aliorum etc.) in konsistorijalni svetovalec. Župniki narodnjaki so morali v enakih slučajih takoj resignovati, kaplani pa v samostan na „duhovne vaje“ za 14 dnij, potem pa na najslabše službe iti. Fiat justitia! S. Čagrana je pa še vrhu tega, da mora plačati sodnijske stroške in globo, namestnik Kubeck plačo ustavit. Če se tako postopa z duhovniki in škof k vsemu temu ne zine in se ne gane, se res ni čuditi, da je v labodski škofiji tako pomanjkanje duhovnikov. Smemo torej smelo trditi, da se nikjer proti katoliškim duhovnikom take brezobzirno ne postopa kakor proti južnoštajerskemu duhovništvu od dotičnih naših oblastev. Prihodnjč še marsikaj čudnega in zanimivega, iz „Štajerske Sibirije“.

Iz Celovca 22. julija. [Izv. dop.] Poročati imam vam danes o ustanovljenji nove tovarne, ki je posebno za Koroško deželo imenitna. Znani g. Martin Plešivčnik od sv. Uršule pri Slovenjem gradci napravil je namreč v Celovci v Šent Vidskem predmestju tovarno za smrekov strojarski ekstrakt. Ta fabrika, katero je uredil direktor W. Eitner, je za Koroško jako važna, ker imamo mi mnogo izvrstne smrekove skorje, ki se bode sedaj lahko in redno prodajala. Takega zavoda v Avstriji še ni bilo; gotovo bo imelo to podvzetje dober uspeh, ker se ekstrakt pri strojenji kož vedno bolj rabi in se zato tudi prav lahko prodaja. Fabrika je že dobila obila naročila iz Londona, Brandenburga, Stetina, Kopenhagena, Berolina, Monakovega, iz Ogrske, Italije, od avstrijskih strojarjev v Trstu, z Dunaja, Brna i. t. d. Veseli nas, da je ravno gosp. Plešivčnik lotil se tega dela in napravil prvi avstrijski zavod za smrekov strojarski ekstrakt v Celovci. F.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je za novo šolsko poslopje v Kropi 300 gld.

— (Grof Taaffe in finančni minister Dunajevski) pripeljala sta se včeraj v Gradec, od tam v Deutsch-Landsberg, na povratku pa na Lichtensteinovo graščino Hollennegg, kjer je bil obed, pri katerem so bili razen rečenih dveh ministrov knezi Fran, Aloiz in Alfred Lichtenstein, kneginja Henrietta in njena sestra grofica Fünfkirchen.

— (Katoliško politično društvo na Slatini) ima v nedeljo 25. t. m. izreden shod v zadevi državnozbornske volitve. K shodu pride tudi kandidat gospod dr. Lavoslav Gregorec.

— (Zlato mašo) bodo letos praznovali naslednji duhovni Ljubljanske škofije: Toma Brus, umirovljen duhovnik, porojen dne 11. decembra 1811 v Idriji; Anton Namre, župnik v Šmartinu pod Šmarno goro, porojen dne 7. januarja 1812 v Starem trgu; Josip Zupan, stolni prošt v Ljubljani, porojen dne 12. marca 1811 v Kropi.

— (Čitalnica in podružnica sv. Cirila in Metoda v Šiški) priredita 1. avgusta v

proslavo blagovestnikoma sv. Cirila in Metoda poljudansko veselico pri Koslerji. Sodelovala bodo slavna Ljubljanska društva in svirala bo c. kr. vojaška godba. Vsporedu bo: godba, deklamacija, petje, telovadba, šaljiva igra, streljanje na dobitke, plezanje na visoki „maj“, tehtanje, umetalni ogenj, druge ljudske zabave. Spustil se bode tudi velik balon. — Podrobni program sledi.

— („Le style c'est l'homme.“) Kak fin ton vlada mej nemškimi turnarji, vidi se iz dopisnice, ki jo je te dni dobil nemški, sedaj v Kamni gorici bivajoči telovadni učitelj Julij Schmidt. Omenjena dopisnica slove:

München, 16. Juli 1886.

Gut Heil!

Wo findet man statt Hirn nur Heu und Stroh?

Dort wo ein jeder Esel brüllt sein Živio!

Das sei euch ein Beweis, ganz zweifelsohne,

Dass vor solch' Thieren auch kein Gott verschone.

Mit deutschen Turnergruss

Euer ehemaliger Schriftwart

L. Späth, genannt „Leimsieder“.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda v Šempasu,) se v kljub raznim ovirom, vendar le ustanovi, kajti dotična pravila je visoko c. kr. ministerstvo notranjih stvari potrditi blagovolilo, o čemer naše slavno politično oblastvo niti vedeti ni hotelo. Pooblaščenec bode v kratkem sklical društvenike k občnemu zboru, da se ustanovi stalno načelnštvo. Upati je, da bode podružnica dobro in uspešno napredovala, samo da jej bode pravo načelnštvo na krmilu. Družbenikov je do sedaj 28, mej temi 6 ustanovnikov; ostali so letniki. A upati je, da se bode podružnica vedno bolj in bolj širila, kajti naše ljudstvo se zaveda svetih in narodnih pravic in dolžnostij.

— (Mestni zastop Zagrebški) vsprejel je ponudbo Tržaške podružnice c. kr. kreditnega zavoda, kakor smo že včeraj povedali. Po tej ponudbi dobi Zagreb 2,600.000 gld. na posodo proti 50letni amortizaciji. Kurs posojila je 88.5%, torej bode posojilo efektivno znašalo 2,301.000 gold. Obrestovalo se bode posojilo po 4.5%, posebe pa bo še 1/2% na leto za amortizacijo.

— (Poročil) se je v Kamci pri Mariboru dne 20. t. m. g. Ivan Koprivnik, c. kr. vadniški učitelj, z gospodično Miciko Sernečevo, najstarejšo hčerko znanega nam rodoljuba g. dr. Janka Serneca, odvetnika v Mariboru.

— (Samomor.) Danes zjutraj ob 7. uri našli so mokaerja in hišnega posestnika Andreja Dolinarja mrtvega. Zabol si je nož v srce in to s tako močjo, da je nož 18 centimetrov globoko tičal v truplu in so ga morali s kleščami iz trupla potegniti. Dolinar je že dlje časa mislil na samomor. Kupil si je bil revolver in ga skril v postelji, kjer ga je pa sinaha našla. Tudi dva noža so mu bili že poprej vzeli. Včeraj rekel je Dolinar notarju Gogali, prišedšemu cenit njegovo premoženje: „Trije morajo umreti“. Dolinar je pred nekoliko meseci padel po stopnicah svoje hiše in se hudo poškodoval. Po dolgi boleznini je sicer okreval, a um mu je zelo oslabil. Vrhu tega bile so njegove gnotne razmere neugodne in te dni proglasil se je o njegovem premoženju konkurs. Vse to je moža gnalo v smrt, katero si je brez dvojbe prizadel v blaznosti.

— (Zverinska surovost.) Nek potepenec je sinoč delavca, mirno prišedšega iz tabačne tovarne, brez najmanjšega povoda z nožem za vrat sunil. Delavčevi tovariši so lopovskega napadalca prijeli in mu nekoliko gorkih založili, potem ga pa oddali policiji.

— (Obsojen) je bil včeraj pri mestni delegirani okrajni sodnji postrešek Klein zaradi zvodništva (rufijanstva) na 10 dnij ostrega zapora, poostrenega s postom, ker je dovajal mlada dekleta k raznim gospodom in imel v Gospodskih ulicah sobo najeto, kjer so se vršili sestanki.

— (Uradno izvestje o koleri v Trstu.) V poslednjih 24 urah, to je od polnoči 21. t. m. v mestu 3 osebe za kolero zbolele, v okolici 2. Ozdravel nobeden, umrla 2, izmej prej zbolelih jeden. Odkar je kolera pričela, je 74 ljudij zbolelo, 17 ozdravelo, 41 umrlo, v bolnici jih je še 16.

— (7. lovski batalijon) ostavi dne 7. avgusta Ptuj ter odide na Koroško, deloma v Celovec, deloma v Beljak. Na Ptuj pa pride namesto lovcev batalijon 87. pešpolka.

— (Iz Gorice) se piše, da so vaje brambocev zaradi kolere ustavljene.

— (Pevci narodne Čitalnice na Bohinjski Bistrici) napravijo v nedeljo, sv. Jakoba dan, zjutraj izlet na Bled, kjer pevajoč ostanejo do večera. Le prav neugodno vreme utegnile bi jih zadržati.

— (Spiridijon Gopčević) priobčuje po raznih časopisih duhovito pisane članke, v katerih se nam kaže vestnega poročevalca, bistrega opazovalca, izredno dobrega poznavalca jugoslovanskih razmer in pristnega Slovana po rodu in po mišljenju. Te dni pa je izdal večje delo z naslovom: „Bulgarien und Ostrumelien mit besonderer Berücksichtigung des Zeitraumes von 1878—1886 nebst militärischer Würdigung des serbo-bulgarischen Krieges von Spiridion Gopčević. Leipzig. Verlag von B. Elischer 1886. 8°, 616 str. — Trdo vezan izvod stoji 15 mark, ceneje izdanje 10 mark. Gosp. Gopčević je jako temeljito proučil deželo in ljudij, s svojim rezkim peresom skoro fotografično riše podobe osob, ki so delale novejšo zgodovino bolgarsko, pripoveduje pa tako zanimivo, da se njegova knjiga, kjer jo odpreš, z velikim interesom čita. Za poskušnjo bodi danes karakteristika kneza Batenberškega: Knez je človek šest črevljev visok. Ni bil vzgojen za vladarja. Z ukom ni se več bavil, kakor vsak nemški poročnik, to je razen vojne znanosti, tuje so mu vse druge znanosti. On se izvestno zna vesti v takozvanem „višjem“ društvu z odbranim taktom in fino, no o resnih predmetih ni da bi se ž njim pričel razgovor. On se zanima samo za konje, pse in kar sploh spada mej „gosposke pasijone“ — z jedno besedo, on je pruski „landjunker“, kakeršen je v knjigah. Za umetnost in znanost nedostaje mu nobenega pojma. Priznavati se mora vsekako, da si knez po svojih močeh prizadeva, popraviti, kar je zanemaril, vsaj kolikor se tiče študij o potrebah dežele. Ima naravnega razuma, a da so ga izza mladih nog vzgojevali v vladarja, bil bi brez dvojbe ugleden vladar. Razen tega prikriva pod krinko naivnosti — ki je 1879. leta Ruse zapeljala — veliko lokavost. To bi bila za državnika gotova izborna lastnost, ko bi je dve drugi lastnosti ne paralizovali, namreč trmoglavost in oholost. Trmoglavost utegne vladarju biti jako pogubna — dovolj je spominjati se osode švedskega kralja Karola XII — oholost pa mu ne more pridobiti iskrenih prijateljev. Nasproti plemenitnikom in takim, ki so mu priporočeni, je Aleksander jovijalno ljubeznjiv, proti vsem drugim ljudem pa kaže napihnenost ali pa se vedno kaže vladarja, hoteč imponovati s tem, da je nepristopnejši, nego Dalai Lama. Ta knez, stopivši kot 22 leten mladenič na prestol bolgarski, bil je pravi uzor nespretnosti, ker ni poznal niti jezika niti naroda, zategadelj iskal je ariadnino nit, da bi izšel iz tega labirinta. Ta nit bil je Stojlov, ki mu je imponoval s svojim znanjem in kateri je vrlo dobro nemški govoril. Stojlov se ne odlikuje po posebnem znanju, a nevednežu kmalu kdo imponuje, ako le nekaj zna, zlasti ako umeje to mrvico tako premeteno drapirati, da se kot popolno vidi. Stojlov, pravi Gopčević dalje, bil je Batenberžana zli duh, ki je kneza držal v svojih zanjkah, postal je „chef političke kancelarije Nj. Visokosti kneza“ in počasi prisvojil si stališče, kakeršno je zavzemal „major domus“ za Meringov. — Zanimivo je, kakor piše Gopčević, da je jedini Gorčakov nasprotoval, da bi Batenberžan zasedel bolgarski prestol ter že naprej trdil, da bode Rusiji v neprihiko. — O diplomatih čita se v rečeni knjigi tudi marsikatera podrobnost, ki je vredna, da se zabeleži in ki kaže, da se ti gospodje v zemljepisji jako slabo podkovani. Tako je na Berolinskem kongresu angleški poslanik predlagal, naj Turčija Črnigori odstopi Boko Kotorsko!

— (Novo opero) z naslovom „Miljenko in Dobrila“ zložil je neimenovan skladatelj v Spletu, od katerega jo je kupil nek založnik v Milanu.

— (Nova knjižica.) Naslov jej je: Hedvika, banditova nevesta. Povest iz sedemnajstega stoletja. Za prosto ljudstvo po Th. Körnerjevem igrokazu predelal M. Kramar. Tiskal L. Kordeš v Mariboru. Založil Anton Turk, knjigovez v Ljubljani. 78 str. 8°. Cena 20 kr. Dobiva se pri založniku in v knjigotržnici Ig. pl. Kleinmayerja in Fed. Bambergera v Ljubljani.

— (Na Slatini) bilo je do 17. t. m. 1299, na Dobrni pa 727 gostov.

— (Duhovske spremembe v Lavantinski škofiji.) Gosp. Janez Šribar, župnik v Pameči, dobil je župnijo v Škalah, g. Josip Kotnik, kaplan pri sv. Štefanu, kuracijo v Soboti.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 23. julija. Salisbury se vrne še danes. Predno odide h kraljici, hoče se posvetovati s prijatelji, zaradi tega se danes zvečer snidejo vodje konservativcev.

Pariz 23. julija. Včeraj skočil vlak državne železnice pri Saumur-u blizu Chateau Lavalliere s tiru. Dve osobi mrtvi, več ranjenih.

Dunaj 22. julija. Že dlje časa bolni operni pevec dr. Scaria danes zjutraj na svojem posestvu pri Draždanih umrl. Zadel ga je kap.

Dunaj 22. julija. Referentom v naučnem ministerstvu za srednje šole odmenjen je baje namestnije svetnik Wolf.

(Dosedanji referent dvorni svetnik Križek, hud nasprotnik Slovencev, šel je te dni na dopust, z dopusta pa pojde v — pokoj. Uredn.)

Praga 22. julija. Ravnateljstvo tukajšnje hranilnice izročilo namestništvu 1000 gl., kot donesek za Radeckega spomenik.

Reka 22. julija. V zadnjih 24 urah tukaj dve osobi za kolero zboleli, 3 umrle.

Olomuc 22. julija. Grozna toča, kakor kurja jajca debela, po 20 deka teška, uničila daleč okolu žita in sadje. Škoda velika.

Krakovo 22. julija. Preteklo noč bil tukaj grozen vihar in deževalo je, kakor da bi se bil oblak utrgal. Treščilo je na več krajih in več kmetskih hiš je pogorelo.

Monakovo 22. julija. Ravnatelj tukajšnje akademije, znani slikar Karol pl. Piloty danes umrl.

Uspešni pokladki. Odrpte rane vsake vrste, prisajene oteklina, ulesa ozdravi naglo Moll-ovo „Francosko žganje in sol“. V steklenicah po 80 kr. Po poštnem povzetju razpošilja vedno A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah in specerijskih prodajalnicah na deželi zahtevaj izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 8 (26-5)

Tujci:

22. julija.

Pri stemu: Glasel z Dunaja. — Kuschnika iz Prage. — Kundgraber iz Gradca. — Vodnitscher z Dunaja. — Ranier, Almicci iz Budimpešte. — Schaupp z Dunaja. — Gentili, Legat iz Trsta.

Pri št. 11: Weber z Dunaja. — Beyer iz Kočevja. — pl. Einsiedl z Dunaja. — Leibl iz Maribora. — Mulley iz Vrhnike.

Umrli so v Ljubljani:

20. julija: Lesjak Viljem, dijak, 10 let, Gradišče št. 8, za škariatico. — Jung Josip, dninar, 34 let, Poljanski nasip št. 50, za vnetjem možganov.

21. julija: Fran Kucek, hišni posestnik, 54 let, Kolodvorske ulice št. 21, za jetiko.

22. julija: Suzana Wolfgruber, gostija, 69 let, Vegove ulice št. 12, za vodenico. — Reza Lenček, gostija, 85 let, Vogelne ulice št. 5, za starostjo. — Marija Grapar, delavčeva hči, 31, leta, Tržaška cesta št. 19, za vnetjem pluć.

23. julija: Andrej Dolinar, moker, 56 let, Krakovske ulice št. 27, za odtokom krvi, ker se je z nožem zaklal.

V deželnej bolnici:

19. julija: Trilar Josip, gostač, 70 let, za vnetjem jeter.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
22. julija.	7. zjutraj	737-78 mm.	22-8° C	brezv.	d. jas.	
	2. pop.	736-34 mm.	31-6° C	sl. jz.	d. jas.	0-00 mm
	9. zvečer	735-75 mm.	23-9° C	sl. jz.	obl.	

Srednja temperatura 26-1°, za 6-5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 23. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85	gld.	20	kr.
Srebrna renta	86	"	"	"
Zlata renta	119	"	50	"
5% marena renta	101	"	95	"
Akcije narodne banke	874	"	—	"
Kreditne akcije	279	"	—	"
London	126	"	95	"
Srebro	—	"	—	"
Napol.	10	"	—	"
C. kr. cekini	5	"	95	"
Nemške marke	61	"	85	"
4% državne srečke iz l. 1864	250	gld.	131	50
Državne srečke iz l. 1864	100	gld.	168	50
Ogrska zlata renta 4%	105	"	90	"
Ogrska papirna renta 5%	94	"	80	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	"	50	"
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	117	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	"	25	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	"	—	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	"	90	"
Kreditne srečke	100	gld.	178	"
Rudolfove srečke	10	"	18	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	"	113	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. n. v.	194	"	—	"

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

VOŽNI RED,

veljaven od 1. junija 1886.

S Pragarskega v Budimpešto.

Iz Budimpešte na Pragarsko.

Postaje	Brzovlak	Osobni vlak	Meš. vlak	Postaje	Brzovlak	Osobni vlak	Meš. vlak		
Z Dunaja dohod	2.10 p. n.	8.51 zjt.	7.52 zv.	—	Budimpešta odhod	6.05 zv.	10.20 zv.	7.30 zjt.	11.— dp.
Iz Trsta	2.56 "	4.48 "	7.03 "	—	Čakovec	12.09 p. n.	6.25 zjt.	4.13 pp.	1.45 p. n.
Pragarsko odhod	3.35 zjt.	9.35 dp.	8.10 "	—	Središče	—	6.43 "	4.33 "	2.12 zjt.
Ptuj	3.59 "	10.16 "	8.42 "	—	Ormož	12.35 "	6.59 "	4.52 "	2.53 "
Moškanci	—	10.30 "	8.56 "	—	Vel. Nedelja	—	7.07 "	5.01 "	3.03 "
Vel. Nedelja	—	10.4 "	9.11 "	—	Moškanci	—	7.22 "	5.17 "	3.32 "
Ormož	4.28 "	10.54 "	9.20 "	—	Ptuj	1.04 "	7.38 "	5.41 "	3.59 "
Središče	—	11.10 "	9.36 "	—	Pragarsko dohod	1.28 "	8.07 "	6.12 zv.	4.42 "
Čakovec	5.15 "	11.55 "	10.17 "	—	V Mürzzuschl. odhod	3.02 "	8.15 "	7.13 "	5.— "
Budimpešta dohod	11.17 dp.	8.20 zv.	6.42 zjt.	—	V Trst	2.16 "	9.— "	7.57 "	9.— "

Sè Zidanega Mosta v Zagreb.

Iz Zagreba na Zidani Most.

Postaje	Osobni vlak	Mešani vlak	Postaje	Osobni vlak	Mešani vlak				
Z Dunaja dohod	2.30 p. n.	4.32 pp.	3.48 zjt.	11.10 dp.	Zagreb odhod	8.25 zjt.	10.23 zv.	1.33 pp.	8.01 zv.
Iz Trsta	1.21 "	4.59 "	2.12 "	12.15 pp.	Podsused	8.44 "	10.47 "	1.54 "	8.24 "
Zidani Most odhod	4.05 zjt.	5.15 "	4.40 "	12.50 "	Zaprešič	8.53 "	10.56 "	2.04 "	8.36 "
Sevnica	4.38 "	5.48 "	5.38 "	1.33 "	Brežice	9.22 dp.	11.25 p. n.	2.39 "	9.45 "
Rajhenburg	5.03 "	6.13 zv.	6.16 "	2.04 "	Videm	9.40 "	11.44 "	2.59 "	10.27 "
Videm	5.13 "	6.23 "	6.40 "	2.17 "	Rajhenburg	9.51 "	11.55 "	3.10 "	10.50 "
Brežice	5.33 "	6.43 "	7.26 "	2.47 "	Sevnica	10.19 "	12.24 "	3.41 "	11.44 p. n.
Zaprešič	6.07 "	7.16 "	8.13 "	3.32 "	Zidani Most	10.59 "	1.04 "	4.21 "	12.38 "
Podsused	6.36 "	7.45 "	9.07 "	4.03 "	Na Dunaj	12.40 "	2.22 "	4.59 "	1.24 "
Zagreb dohod	6.51 "	8.— "	9.30 dp.	4.23 "	V Trst	11.40 "	2.45 "	7.11 zv.	3.51 zjt.

Št. 12.178.

(534-2)

Razglas.

V dodatku k tukajšnjemu razglasu z dne 5. t. m., št. 11.172, se p. n. občinstvo opozarja, da bode v Ljubljani za slučaj kolere vodo iz tukajšnjih vodnjakov za pitno vodo rabiti le, če se bode prej zavrela ter potem shladila in zopet užitna naredila s tem, da se jej morda primeša kaj ukus zboljšajočega, kakor rudninska voda ali nekoliko ruma, vina ali limonine kisline.

Ljubljance ne bode piti, niti ne bo umivati se, niti perila prati z njo.

Z nobeno rečjo se kolera ne razširi lažje, kakor s sprijeno vodo.

Kdor je v tej zadevi previden, za tega je vsaj polovica nevarnosti odstranjena.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 17. julija 1886.

Župan: Grasselli.

Pozor mesarjem!

Kamniški meščani želé, da bi se v Kamniškem mestu naselil poleg treh mesarjev še četrta, kateri bi pod garancijo skoro polovice meščanov tržil meso po navadni ceni z izvstnim uspehom.

Stržiti more na teden po tri goveda in še nekaj telet in drobnice. (512-3)

Podrobnosti izvedó se v gostilni gospoda Josipa Rodé-ta v Kamniku (Glavni trg).

VAŽNO ZA DAME!

Moje slavnoznané volnate potne podložke (Wollschweissblätter) brez podklade, da se stan obleke od potu ne umaže, ima za Ljubljano in okolico v zalogi samo

g. HENRIK KENDA na Mestnem trgu. Cena paru 30 kr., 3 pare 85 kr. Prodajalci na drobno dobé rabat.

V Frankobrodu 20. julija 1886. (532-1)

Robert pl. Stephani.

Za prodajalnice mnogovrstnega blaga na deželi potrebuje se slovenskega in nemškega jezika zmožen

trgovsk pomočnik.

Ponudbe vsprejema upravnništvo tega lista. (536-1)

V elegantnej obliki priporočila po ceni
„Narodna Tiskarna“
 v Ljubljani.

Tvarina za desinficiranje,
 uradno kot najboljša priznana,
 dobi se
 v moji trgovini s specerijskim in materijalnim blagom.
 Na deželo pošilja se proti povzetju.
M. TURK,
 Mestni trg št. 20.
 (526-4)

CHAMPAGNE
AYALA & Co.
 Glavna zaloga v Ljubljani pri
 g. PETER LASSNIK-u.
 Varstvena znamka

V „NARODNI TISKARNI“
 v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocen koren.

Povest iz življenja kitajskih pogodnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 25 kr., po pošti 30 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Nov.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mállovh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznanke knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trštvo z grozdem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinc. Velja . . . 15 kr.

II. zvezek, ki obsega: Erazem Tatenbah, izvirna povest, spisal J. Jurčič. Velja . . . 25 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Chervuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja . . . 25 kr.

Za vse 3 zvezke naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.